

991

שבט תשע"ה

אור הזוהר

שאלות ותשובות בבית דין של מעלה

חלק ט חלק 19

ספר הזוהר הקדוש

לתנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

כְּשֶׁהֵנָּה מְקַדֵּישׁ דְּקָה בְּלִבְד לְלִמּוּד דְּף זֵהר
וּמְצַטְרֵף לִ-250,000 לִזְמַדֵי הַזֵּהר הַקְּדוּשׁ
נִחְשָׁב כְּאֵלוֹ אֵתָּה מְסִיִּים 250,000
פְּעָמִים כֹּל סֵפֶר הַזֵּהר!!!

על כן כל אדם מו"ר, ראש ישיבה, רב עיר,
רב שכונה, רב בית מדרש, מגיד שעור של
דף היומי, מלמד, יקח בחשבון איזה נחת
רוח הוא יכול לעשות להקב"ה, ולהציל
את עם ישראל מכל הצרות בלמודו זוהר
הקדוש דף היומי דקה אחת עם הצבור.

תְּפִילָּה קִצְרָה לְאוּמְרָה קֶדֶם הַלִּמּוּד:

לְשֵׁם יְהוּד קוֹדֵשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתֵיהּ, בְּדַחֲלוֹ
וְרַחֲמוֹ, וְרַחֲמוֹ וְדַחֲלוֹ, לִיחְדָּא שֵׁם יו"ד ק"י
בְּנֵא"ו ק"י לְאִקְמָא שְׂכִינְתָּהּ מֵעַפְרָא, וְלַעֲלוֹ
שְׂכִינְתָּהּ עֵינָנו אִם הַבְּנִים שְׂמַחָה, עַל יְדֵי הַהוּא
טְמִיר וְנִעְלַם בְּשֵׁם כֹּל יִשְׂרָאֵל. הַרִינִי מִקִּשְׁר
עֲצָמֵי בְּלִמּוּד הַקְּדוּשׁ הַזֶּה לְנִשְׁמַת כֹּל הַתְּנַאִים
הַצְּדִיקִים הַקְּתוּבִים בְּזוּהַר הַקְּדוּשׁ וּבְרֵאשֵׁם
הַתְּנַא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאי וְרַבִּי אֶלְעָזָר
בְּנֵי, לְמַעַן שְׂמוֹ בְּרַחֲמֵיךָ לַעֲשׂוֹת נַחַת רִיחַ לְיוֹצְרֵנוּ
וְלַעֲשׂוֹת רַצוֹן בְּרַחֲמֵיךָ, וּבְהַדְרִין סִפְרָא סִפְרָא הַזֵּהר,
יִפְקוּן יִשְׂרָאֵל מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי. יְרָאָה אֵל עַבְדֶּיךָ
פְּעִלָּה וְהַדְרָךְ עַל בְּנֵיהֶם.

יְהִי נַעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָה
עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָה. [ב' פעמים], (סוד ה')

לימודו בכל יום מחוברת זו שבידכם,
וכך תזכו לסיים את כל ספר הזוהר הקדוש
בדקה בלבד

נשיא ארגון "מפעל הזוהר העולמי"

מחברים של
למעלה מאלף ספרים

מפעל הזוהר העולמי

סניף בת ים רח' בר יהודה 50, בת ים

ha-zohar.net • allzohar.com • ha-zohar.com • ha-zohar.info •
dzss.org • dafzoharyomi.com • dailyzohar.com • unityzohar.com

580454064 ט"ו

גדולי הדור בסקו! תרמו למפעל הזוהר העולמי (ישירות לרפוס) והיו שותפים להצלת עם ישראל
על ידי חלוקת דפי הזוהר היומי ספרים ועלונים חנים טל: 0527651911 - www.ha-zohar.info

ויטהר מכל עוון ומכל חטא אשר נטמא בו, ויתגבר כארי לעשות רצון אביו שבשמים, ויעשה ויצליח, וזה מה שאמר על המתעצל אחר התעוררו לשוב - "עד מתי תישן", כי תשכב" - אינו אומר 'עד מתי תישן', כי ידעתי כי התעוררת משנתך ונתת לב לשוב, אך תלונותי, למה אתה שוכב על מטת עצלותך ולא תקום מיד קל כנשר, טרם יפתוך מחטיאך ויתקרב דעתך, עד תשוב ותישן כאשר בתחילה, עד כאן לשונו, עיין שם.

יפשפש במעשיו בערב שבת

לְקַצֵּר אני צריך, ועל כל פנים יפשפש במעשיו בערב שבת, כמו שהאריך בעל ה"קנה חכמה" בספרים הקדושים, וכך הוא במדרש הובא בספר "ברית אברהם".

כ"ב ה"ראשית חכמה" וזה לשונו: ראוי שביום השישי יתבודד קצת היום, ויפשפש במעשיו שעשה בששת ימים, כדי שישוב בתשובה, ולפחות על ידי הרהורי תשובה, ויהיה בזה הכנה שתשרה בו תוספת נשמה, כדי שיוכל אחר כך לשוב במעשה, עד כאן לשונו, ועל כן יתענה בערב שבת, כדי שעל ידי תענית יוכל לפשפש במעשיו, כמו שאמרנו לעיל פרק ג', שבלי תענית לא יוכל האדם לבוא לידי פשפוש, ומצינו גם כן שמנהג קדמון היה, שאנשי מעשה נהגו להתענות בערב שבת, כדאיתא בירושלמי: ר' אבן הוי ציים בכל ערב שבת, וכן בגמרא ערובין: דאיבעיא להו הני בי רב דיתבא בתעניתא במעלי שבתא מהו לאש ומי וכו', והפוסקים כתבו בטור א"ח בש"ע סי' רמ"ט, דהטעם הוא

שאלות ותשובות בבית דין של מעלה ח"ט

הסר מעליך נגעי עסקיך, ואז כשתפנה תשנה ותשמור כל מוצא שפתיך כאשר עם לבבך - זאת עצת היצר הרע

כתב הרב ר' משה אלשיך, זהו שאמר הכתוב: "עד מתי תשכב" - כי יש אנשים שנותנים לבם בימי הבלם לא א' ולא ב' לשוב בתשובה, ויתחנן אל ה' בעת ההיא, וירבה אמריו, ויפליא נדרים, ויקבל על עצמו לפרוש מיום ההוא והלאה מהבלי העולם הזה ומתאוותו, ויתנהג בחסידות, ויעמיס עליו עול תורה ומצוות כל היום, והנה עוד בחמימות לבו לעשות כן, והנה לקראתו יצר סמוך בלשון רכה כמעלה ארוכה יש בהו עד דכא באמור אליו: "הטבת לראות, ועשה זאת איפא, בני, כאשר עם לבבך, אך איעצך, בני, וטוב לך, כי תעסיק ימים או עשור כפליים בעסקך, והרף מכל מוצא שפתיך לנדרך, עד הסר מעליך נגעי עסקיך, ואז כשתפנה תשנה ותשמור כל מוצא שפתיך כאשר עם לבבך". הן זאת עצת היצר הרע, כי יצודנו למדחיפות, כי כל ישעו וכל חפצו, בל יאחו צדיק דרכו עד יעבור שעת חימום ויתקרב דעתו ויפתה וגם יוכל, כי פתי יאמן, ויאמר: טוב הדבר לטפל בעסקי עד יום יקל עלי, ואפנה ואשנה ואעבוד את ה' לבדו, וכאשר יום או יומיים יעמוד, תתקרב דעתו מחמימותו בעצלותו עד יסורו מלבבו, והיה כלא היה, וכה משפטו כל הימים בכל עת אשר יעיר משנתו לשוב אל ה', שאור שבעיסה ישיאנו עצה יאחו בעצלותם, יפול תרדמה עד ימות בלא חכמה, אך החרד על דבר ה' מיד בהקיצו מתרדמות אוולתו יחזיק ולא ירפה, וירחוץ

שאתה מוצא ומצוי לך, "עד שלא יבוא ימי הרעה" - אלו ימי הזקנה.

תרגום: אחר כך הקדוש ברוך הוא ממזין לפני האדם את יום הכפורים, יום התשובה. אם שב מחטאיו - טוב. אם לא - מצוה המלך לחתם פתקים. אי כי התשובה רוצה להסתלק ממנו. אם זכה בתשובה ולא שלמה פראוי - תולים לו עד אותו יום אחרון של עצרת, שהוא שמיני לחג. אם עשה תשובה שלמה לפני רבונו - נקרעים. ואם לא זוכה - אותם פתקים יוצאים מבית המלך ונמסרים בידי מלאך הדין, והדין נעשה, ופתקים יותר לא חוזרים עוד לבית המלך.

אשרי מי שהוא איש ועושה תשובה בבחרותו

זה לשון הזוהר: "מפני שיבה תקום" - מפני שיבה דילך לאהדרא בתיובתא בבחרותו קדם דיזקין כך יצר הרע, והטעם הוא שם, כי כמו הקליפה הדקה באגוז, כאשר האגוז לח היא נפרשת מן המוח בנקל ובזימנא דאיהו יבשה קשה לבר נש לאעברא, וכן הוא בגמרא: "אשרי איש ירא את ה'" - אשרי מי שהוא איש ועושה תשובה בבחרותו, אמנם השב בימי זקנותו אמרו גם כן בגמרא: ריב"ל אומר - אשרי מי שהוא מתגבר כאיש, פירש רש"י: אפילו זקן ועשה תשובה ומתגבר כאיש, שהוא בחור - אשריו. בגמרא סוכה: יש שהיו אומרים, אשרי זקנתינו שכפרה ילדותינו, הרי מבואר, שגם זה מעלה טובה לו, אף על פי שאותן שהיו אומרים, אשרי ילדותינו שלא ביישה את זקנתינו, היו יותר מעולים ומשובחים, והתשובה הגרועה והפחותה מכולם היא, מי שלא נתחרט כל

כדי שיאכלו בשבת לתאבון, והרב הנזכר הוכיח בראיות עצומות, שהטעם של התענית, הוא כדי שיוכל לבוא לידי פשוט מעשים, וזהו גם כן טעם התענית של עשרת ימי תשובה וערב ראש חודש וחתן ביום חופתו כנזכר בפרק ג', ואם לא שב בתשובה בערב שבת, ישוב בערב ראש חודש גם כן כנזכר בפרק ג', ואם לא שב בכל אלה לא יתשל בראש חודש אלול לשוב, כנודע ומפורסם הראיות והרמזים, שראש חודש אלול הוא מסוגל ביותר לתשובה, אמנם אם התשל ולא שב גם בראש חודש אלול, וכתבו חובייה בחודש הנזכר באשא אוכמא ע"ג אשא חיוורא הקדוש ברוך הוא חפץ חסד הוא ומקבלו בתשובה עד יום הכפורים.

זה לשון הזוהר: אמור אינון עיני ה' דלית לון חושבנא אזלי ומשטטי בכל עלמא וחמאן עובדוי דכל בני עלמא ובר"ה הם סהדי קמיה מלכא והשטן תבע דינא פלוני עבד כך וכך והא הכא סהדי וכותבין באשא אוכמא ע"ג אשא חיוורא וכדין מלכא אחמיך דינא עד זימנא ידיע דהוא יה"כ דילמא בין כך וכך יהדרון בתשובה שלימתא או הדרין פיתקון וקרעין ואם לאו פיקיד מלכא למחתם פתקא ותלינן ליה עד יומא בתראה דעצרת דהוא יומא תמינאה דחג ואי עביד תשובה שלימתא מתקרעין או מתעכבין ואם לאו פתקין נפקא מבי מלכא ואתמסרין בידא דסנטירא וכד אתמסרין בידוי ודאי דינא אתעבד פתקין לא מהדרין לבי מלכא. ועיקר התשובה היא קודם שיבואו ימי הזקנה, כמו שנאמר: "זכור את בוראך בימי בחרותך", עד

הוידוי, גם זה לצדקה יחשב לו, להוציא מהגהינם לאחר י"ב חודש, וזהו "ונקה", אבל "לא ינקה" – תוך י"ב חודש, דכתוב: "והוא רחום וגו'", הרי זה הערה גדולה להביאם לבקר את החולה, לזרוז הוידוי והחרטה בעוד החולה בדעתו, שיוכל להרהר בתשובה, ויזכיר לפניו, שיתן דעתו על כל פרטי עוונותיו שחטא בין בגופו, בין בממונו, במחשבה או במעשה, בינו לבין המקום או בין הבריות או בהתרשלות בתורה ובמצוות, ויתחרט חרטה גדולה בלב נשבר ונדכה על כל מה שחטא בימיו, ומה שאפשר לו לתקן יתקן, ומה שאי אפשר לו לתקן, יקבל על עצמו לתקן כשיהיה בכוחו, והנה בשעה אחת מקיים נפש בישראל, ולפעמים גם קיום הגוף, כי המלאך ממליץ עליו טוב, וינצל ממלאך המוות הקשה, וגואלו ממוות ופודהו משחת וגורם לו החטאת.

אשרי משכיל אל דא הוא שכיב מרע
 זה לשון זוהר בראשית: אשרי משכיל אל דל דא הוא שכיב מרע לאתבא ליה מחוביה גבי קודשא בריך הוא, וזהו מצוה ממצות גמילות חסדים, וידבר תנחומיו על לבו ודברים, שהתישב דעתו של החולה, ויאמר לו: בזכות שאתה שב בתשובה ומתודה בכל לבבך, תהיה חי ואם, חס ושלום, תמות תהיה נקי מכל חטאתיך לפני ה', ויהיה לך חלק לעולם הבא בגן עדן בין הצדיקים. תרגום: אֲשֶׁרִי מְשָׁכִיל אֶל דָּל – זֶהוּ שְׁכִיב מֵרַע לְרַפְאוּ מִחֲטָאוֹ אֶצֶל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

בנה אב לכל המתים שטעינין וידוי
בגמרא דנדרים, אמר רשב"ל: מנין לביקור חולים מן התורה? – המשך בעלון הבא

ימיו, רק מתודה ומתחרט קודם מותו, כי הוא אינו מועיל, רק שלא יאבד לדורי דורות בגהינם, ויעלה מן הגהינם אחר שיקבל עונשו.

על ידי הרהור תשובה בלא וידוי פה, אינו יכול לברוא מלאך קדוש

זה לשון הזוהר: אית מנהון דמצפצפיין וסלקיין ומאן אינון אינון חייבא דחשיבי בלבייהו תשובה ומיתו ולא יכלו למעבד לון אילון אתדנין תמן בגהינם ולבתר מצפצפיין וסלקיין חמי כמה רחמנותא עביד הקדוש ברוך הוא עם בריוהי דאפילו הוא חייבא יתיר והרהר בתשובה ולא יכול ומית בודאי מקבל עונשא דאזיל בלא תשובה ולבתר האי רעותא דשוי למעבד תשובה לא אעדי מקמי הקדוש ברוך הוא וכו' והאי רעותא נחית מקמי קודשא בריך הוא בגהינם ומטי להאי אתר דהאי חייבא. פירש אותו מלאך קדוש שברא על ידי הרהור תשובה וגם התודה בפיו, אבל על ידי הרהור תשובה בלא וידוי פה, אינו יכול לברוא מלאך קדוש, כמו שאמר פ"י וגם אין הוידוי הזה מועיל אלא אם כן מקבל עליו בכל הוידויים כשיקום מחוליו, שלא ישוב עוד לדרכיו הראשונים. עולמות כדין מצפצפא האי נשמתא וסלקא מגו מדורא דשאול ולית רעותא טבא דתאבד קמי מלכא בג"כ זכאה איהו מאן דמהרהר הרהורין טבין לגבי מאריה אף על גבדלא יכול הקדוש ברוך הוא סליק ליה רעותיה.

למה קורא "צפצפא" לתשובה?

ב"עמק המלך" מבאר למה קורא "צפצפא" לתשובה, והוא כי לפני המיתה אין בו כח לדבר ומצפצף